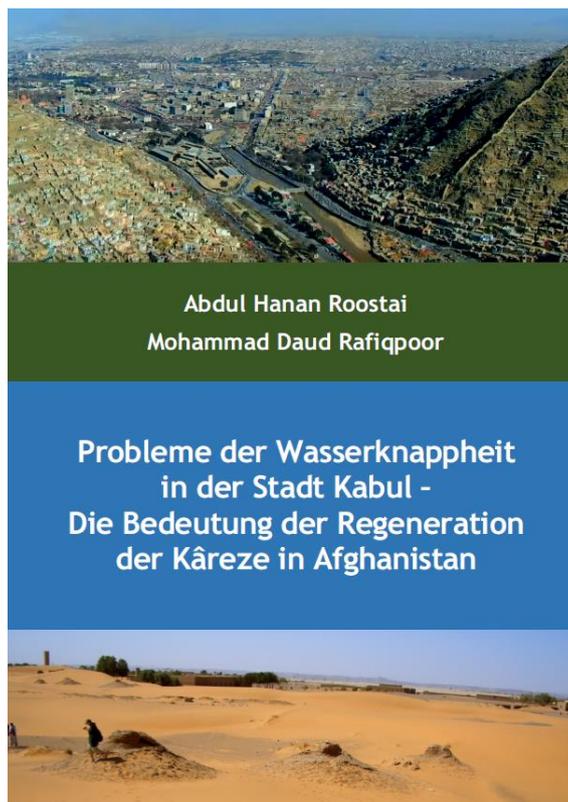

Probleme der Wasserknappheit in der Stadt Kabul – Die Regeneration der Kâreze in Afghanistan

(Prof. Dr. Siegmund-W. Breckle)

(ترجمه این مضمون در پایانش درج شده)

Download-Adresse: <https://t1p.de/uxobc>

Die Dari-Ausgabe dieses Buches („مشکلات کمبود آب در کابل – اهمیت احیای کاریزها در افغانستان“) wurde 2018 dankenswerterweise mit finanzieller Unterstützung der Deutsch-Afghanischen Universitätsgesellschaft (DAUG) gedruckt. Dr. Hanan Roostai brachte persönlich viele Exemplare des Buches nach Afghanistan und verteilte sie an relevante Behörden und Institutionen, insbesondere an das „Ministerium für Wasser und Energie“ der Islamischen Republik Afghanistan; es löste eine große Resonanz aus. Dr. Roostai hat in den Jahren 2019 und 2020 mit den ranghohen Verantwortlichen des afghanischen „Ministeriums für Wasser und Energie“ über Lösungswege der Wasserknappheit in Kabul diskutiert. Sie versprachen, die wertvollen Vorschläge des Buches zur Lösung dieses lebenswichtigen Problems in die Tat umzusetzen.

In dieser Zeit finanzierte die Bundesregierung einige Wasserbauprojekte in Afghanistan. Die Autoren, Roostai und Rafiqpoor, erkannten 2020 die Dringlichkeit, dieses Buch auch in deutscher Sprache zu publizieren. Es sollte erreicht werden, dass es auch von den deutschsprachigen Mitarbeitern dieser Projekte gelesen werden kann. Außerdem können Studierende ebenfalls davon Nutzen ziehen.

Als sich 2021 grundlegende Umwälzungen im politischen und sozialen Leben in Afghanistan vollzogen, wurden die Anstrengungen bezüglich der Publikation der deutschen Ausgabe des Buches zunächst auf Eis gelegt. Die Dürrejahre 2022 und 2023 brachten in Afghanistan viel Leid über die Bevölkerung, vor allem in den Großstädten, die ohnehin mit Wassermangelproblemen kämpften. Untersuchungen, die bislang weltweit zum Klimawandel und deren Folgen für die Menschheit durchgeführt wurden, zeigen, dass die Extremereignisse wie Dürren und Überschwemmungen weltweit - und so auch in Afghanistan – vermehrt auftreten. Deshalb haben sich die Autoren dankenswerterweise doch dazu entschlossen, die deutsche Ausgabe des Buches mit neuen Fakten, Abbildungen und Grafiken auszustatten und es der Öffentlichkeit zu präsentieren. Im Mai 2024 konnte endlich das Buch gedruckt und auch online publiziert werden.

Wie aus dem Buchtitel hervorgeht, besteht es aus zwei Hauptteilen. Im ersten Teil des Buches, das 11 Kapitel enthält, werden zunächst **„Die Probleme der Wasserknappheit“** weltweit und insbesondere in Afghanistan behandelt. Anschließend werden die einstigen und heutigen Fragen von Wasser und Bewässerung in Kabul und ihre natürlichen Grundlagen (Geologie, Klima, Hydrologie) diskutiert, Fehler bei der Behandlung und Nutzung der ober- und unterirdischen Wasserressourcen, ihre Kontamination mit Schadstoffen und einige Lösungswege zu ihrer Beseitigung aufgezeigt. Zudem werden kurz- und langfristige Maßnahmen zur Beseitigung der Wasserknappheit im Raum Kabul vorgeschlagen.

Der zweite Teil des Buches widmet sich in 12 Kapiteln der **„Regeneration der Kâreze in Afghanistan“**. Die historische Bedeutung der Kâreze für die Versorgung der Bevölkerung mit Trink- und Bewässerungswasser in den Kârez-Nutzungsgebieten, die Art und Weise der Nutzung der Grundwässer, die Probleme der Wasservergeudung in diesen Regionen, die Austrocknung der Kâreze im Zuge des Baus von Tiefbrunnen mit Wasserpumpen und ihre negativen Folgen für die Agrargemeinden werden diskutiert. Es wird schließlich auf die Bedeutung der Kâreze als kulturelles Erbe und auf die Wichtigkeit ihres Schutzes eingegangen. Umfangreiche Literaturverzeichnisse werden jeweils am Ende der beiden Kapitel angegeben; ein ausführliches Sachregister schließt das Buch ab.

Kabul hatte 1965 etwa 400.000 Einwohner, heute dürften es mehr als 5 Millionen sein, die im Kabul-Becken wohnen. Es verwundert daher nicht, dass die Wasserversorgung im semiariden Afghanistan ein riesiges Problem ist. Das Buch von Roostai und Rafiqpoor spricht diese Probleme an. Es ergänzt die von Rafiqpoor und Kollegen in den letzten Jahren herausgegebenen Lehrbücher und Checklisten u.a. zur Vegetation, Flora, zu Moosen und Medizinalpflanzen und zur naturgeographischen Situation. Diese meist bilingual gestalteten Monographien wurden in großen Stückzahlen zur kostenlosen Verteilung nach Afghanistan verschickt. Es ist zu hoffen, dass sie alle einen gewissen Beitrag zur Entwicklung des Landes und zur Lösung ökologischer Probleme leisten können.

Prof. Dr. Siegmund-W. Breckle

Bielefeld, Mai 2024

مشکلات کمبود آب در شهر کابل - اهمیت احیای کاریزها در افغانستان

آدرس داوولود: <https://t1p.de/uxobc>

نویسندگان این اثر در سال 2018 کتابی را تحت عنوان بالا به زبان دری با کمک مالی "جمعیت پوهنتونهای المان و افغانستان" به چاپ رسانیده و آنرا از طریق انترنت به دسترس علاقه مندان، قرار دادند. علاوه بر این، چندین جلد این کتاب شخصاً توسط عبدالحنان روستائی به افغانستان انتقال و به دسترس اولیای امور دولت جمهوری اسلامی افغانستان، مخصوصاً به وزارت آب و انرژی، قرار داده شد، که از آن استقبال خوب صورت گرفت.

در جریان بحثهایی که در سالهای 2018 و 2019 با مقامات بلند رتبه وزارت آب و انرژی صورت گرفت، راههای حل مشکلات کمبود آب توسط داکتر روستائی در کابل ارائه گردید. وزارت آب و انرژی به این پیشنهادات ارزشمند به نیکوئی التفات کرده و وعده سپردند که برای تحقق آن از هیچ کوششی دریغ نخواهند کرد.

چون در آن زمان عده ای از پروژه های سکتور آب را دولت آلمان تمویل می کرد، ازینرو نویسندگان این کتاب در سال 2020 بر آن شدند تا آنرا به **زبان المانی** نیز نشر کنند. منظور آن بود که از یک جانب شاید مراجع المانی برای حل مشکلات کمبود آب در کابل، آنرا بخوانند و از سوی دیگر دانش آموزان بتوانند ازین کتاب استفاده نمایند. تازه بخشهایی ازین کتاب تکمیل شده بود که اوضاع و احوال اجتماعی و سیاسی افغانستان در اگست 2021 از اساس دگرگون گردید و کار کتاب به طاق نسیان سپرده شد. این در حالی بود که در سالهای 2022 و 2023 خشکسالی در افغانستان شدت گرفت و کمبود آب در شهرهای کلان، مانند کابل، هنوز جدیتر و هولناکتر گردید. از سوی دیگر مطالعاتی که در سالهای اخیر در سطح جهان در مورد تغییرات اقلیمی و عواقب آن برای انسانها صورت گرفته، نشان می دهند که خشکسالیها و آبخیزها در تمام دنیا، منجمله در افغانستان، مخصوصاً در شهر کابل بیشتر و شدید تر شده می روند. ازینرو نویسندگان خوشبختانه تصمیم گرفتند که چاپ آلمانی این کتاب را با ارزیابی تألیفات جدید، با معلومات بیشتر و با استفاده از نقشه ها، پروفیلها، احصائیه ها و گرافیکها غنیتر نمایند و آنرا به دست نشر بسپارند. سر انجام در ماه می 2024 این کتاب در چند جلد محدود چاپ شد و در صفحات مجازی نیز نشر گردید.

چنانکه، از عنوان این کتاب پیداست، مطالب آن در دو بخش عمده تنظیم شده. در بخش اول که حاوی 11 فصل است، در نخست **"مشکلات کمبود آب"** در جهان و در افغانستان بیان می گردد. بعداً به مسائل آب و آبیاری کابل در گذشته و حال، به اوضاع طبیعی (اقلیم، جیالوجی و هایدروجیالوجی) و غیره پرداخته شده و نیز راجع به خطاهائی که در مورد آبهای روئزمینی و زیرزمینی رخ داده، آلودگیها و راههای علاج آنها و غیره صحبت صورت می گیرد.

در بخش دوم کتاب، که شامل 12 فصل می شود، در مورد **"احیای کاریزها در افغانستان"** بیاناتی صورت می گیرد. آنگاه در مورد اهمیت تاریخی کاریزها در خصوص استفاده از آبهای زیرزمینی برای نوشیدن و آبیاری در گستره کاریزها و نقش کاریزها برای استفاده از آبهای زیرزمینی، چگونگی استفاده و ضیاع آب کاریز به دلیل حفر چاههای عمیق و استفاده از واتریمپها و عواقب فاجعه بار آن برای زارعان محل، بحث صورت

می‌گیرد. در پایان این بخش در مورد اهمیت کاریزها به حیث میراث فرهنگی و صیانت از آنها نگاشته شده. فهرست منابع در اخیر هر دو بخش، کتاب را تکمیل کرده و در اخیر آن فهرست رهنما درج گردیده. نفوس کابل در سال 1965 حدود 400 هزار نفر بود، امروز شاید بیش از 5 میلیون نفر در حوزه این شهر زیست کند. از این سبب جای تعجب نیست که کمبود آب در افغانستان با اقلیم نیمه خشک آن یک مشکل بزرگ را تشکیل می‌دهد. کتاب روستائی و رفیق پور درست به همین مشکلات انگشت می‌گذارد. این کتاب سلسله طویلی از کتابهای درسی و چک لیستها را در زمینه فلورا و پوشش گیاهی، در باره خزها و گیاهان طبی و در مورد اقلیم و جغرافیای طبیعی افغانستان که رفیق پور با همکارانش در سالهای اخیر به نشر سپرده اند، اکمال می‌بخشد. تمامی این کتابها که عمدتاً به دو لسان (دری و انگلیسی) تدوین گردیده اند، به یک تیراژ بزرگ چاپ و جهت توزیع رایگان به افغانستان فرستاده شده. امید می‌رود که تمامی این کتابها در مسیر تکامل علم و دانش در این کشور سهمی ایفا کرده بتوانند و در حل مشکلات اکولوژیک این کشور مُمد واقع شوند.

بيله فلد، ماه می 2024

پروفیسور داکتر زیگمار برکلی

پایان